

ת"פ 55634/12/19 - מדינת ישראל נגד ינון עודי

בית משפט השלום בפתח תקווה
ת"פ 55634-12-19 מדינת ישראל נ' עודי

בפני
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: ינון עודי

גזר דין

רקע

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בכתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של גניבה בידי עובד, בהתאם לסעיף 391 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק").

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים הרלבנטיים עבד הנאשם בראש העין כראש צוות שיגור בחברת "כמיפל" (להלן: "החברה"), העוסקת באספקת סחורות.

ב-19.10.2017 אחר הצהריים, נטל הנאשם ללא רשות מאזור הקבלה בחברה שני משטחים ועליהם 3300 בקבוקי שמפו בשווי כולל של 53,223 ₪. הוא העמיס את המשטחים למשאית, ובהמשך הגיע עם הסחורה להוד השרון, שם מכר את בקבוקי השמפו לגורם לא ידוע תמורת 20,000 ₪.

לאחר האירועים, ביום 5.11.2017, החזיר הנאשם 60,000 ₪ לחברה, שווי מחיר הסחורה לצרכן.

תסקיר שירות המבחן

כחלק מהסדר הטיעון וללא הסכמה לעונש, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר שירות המבחן.

מהתסקיר עולה כי הנאשם, כבן 50, נשוי בשנית ואב ל-4 ילדים, בהם שני קטינים. הוא עובד כעצמאי בתחום השליחויות, תחתיו 4 עובדים. גם לאורך השנים עבד בעיקר כעצמאי בתחום התפעול של נהגים ומחסנאים.

הנאשם סיים 12 שנים"ל ושירת שירות מלא כלוחם וקצין.

תיק זה מהווה עבורו מעורבות ראשונה ויחידה עם החוק.

הנאשם נטל אחריות על המיוחס לו והביע חרטה ובושה נוכח מעשיו. הוא הסביר כי ברקע המעשים מצב כלכלי ירוד, בין היתר על רקע תשלומי מזונות עבור ילדיו, ניסיונות לקבלת הלוואות שלא צלחו ותחושת לחץ ומצוקה משמעותיים שהועצמו גם משום שהתקשה לשתף את סביבתו הקרובה. את הכסף שקיבל תמורת מכירת הסחורה שגנב ייעד לכיסוי חובותיו. הוא הדגיש בפני קצינת המבחן את גורם הלחץ הכלכלי החריג ואת משמעות תפקידו כאב וכאחראי כמעט בלעדי לפרנסה, והחשש כי משפחתו תקרוס אם לא יצליח לפרנסם כפי שציפה מעצמו.

לאחר ביצוע העבירה המשיך בעבודתו, עד שנקרא לבירור והתוודה על מעשיו. העסקתו הסתיימה לאחר שהשיב לחברה את תמורת הסחורה שגנב וויתר על חלק מהזכויות שהצטברו לזכותו.

קצינת המבחן התרשמה כי ההליך המשפטי מהווה גורם הרתעה והנאשם מכיר בחומרת מעשיו, וכי מדובר באדם מתפקד, בעל כוחות ויכולות, המקיים בדרך כלל אורח חיים תקין ויציב, לצד נוקשות מחשבתית וקושי לווסת לחצים. במקביל, נמצא כי לא ניכרים אצלו דפוסי חשיבה והתנהגות שוליים ומכאן שאין צורך בהעמדתו בצו מבחן.

שירות המבחן המליץ על ענישה בדמות של"צ בהיקף של 250 שעות כענישה קונקרטית שתחדד עבור הנאשם את השלכות מעשיו ואחריותו לתוצאותיהם, מבלי לפגוע בתפקודו.

אשר לשאלת הרשעתו בדיון, על אף ששירות המבחן לא התרשם מנזק קונקרטי, הרי שנוכח החשש שהביע הנאשם שמא הרשעה בפלילים תגרום לפגיעה בתעסוקתו הנוכחית, וכך גם באם יבקש להתפתח לתחומי תעסוקה אחרים, המליץ שירות המבחן לשקול בחיוב את ביטול הרשעתו.

טיעוני ב"כ הצדדים

המאשימה טענה כי במעשיו פגע הנאשם בזכות הקניינית ובערך האמון שבין עובד למעביד. נטען כי הפגיעה אינה ברף הגבוה ביותר, שכן מדובר באירוע חד פעמי, וכספי הגניבה הושבו על ידי הנאשם. לצד זאת הודגש כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא בלעדי, וכי מדובר באירוע מתוכנן שהצריך חשיבה ותיאום מול הגורם שרכש את הנכס הגנוב.

הוגשה אסופת פסיקה, המלמדת לשיטת ב"כ המאשימה על הפסיקה הנוהגת, ובהתבסס על פסיקה זו עתרה המאשימה לקבוע מתחם הנע בין 6 - 18 חודשי מאסר.

בהתייחסה לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, שקלה המאשימה היעדר עבר פלילי, העובדה כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי יקר, ובאופן מהיר יחסית החזיר את מלוא סכום הגניבה לחברה. הוטעם כי החברה לא פוצתה מעבר להשבת הסכום אותו הייתה מקבלת לו היה השמפו נמכר לצרכן. כן נלקח בחשבון התסקיר החיובי שהוגש בעניין הנאשם, הגם ששירות המבחן התרשם מנוקשות חשיבתית, מקשיים בוויסות לחצים ומקושי לשתף את סביבתו, דפוסי שמנעו ממנו הפעלת שיקול דעת.

נטען כי בהתאם לכלל, ביצוע עבירה גורר בעקבותיה הרשעה, ורק במקרים חריגים וייחודיים המצדיקים זאת, נמנעים בתי המשפט מהרשעה. בנסיבות אלו התנגדה המאשימה לביטול ההרשעה, וביקשה למקם את העונש בשליש התחתון של מתחם הענישה ולגזור על הנאשם עונשים נלווים של מאסר על תנאי וקנס סמלי.

ב"כ הנאשם היפנה לנסיבותיה האישיות של הנאשם, אדם נורמטיבי ומתפקד, נעדר עבר פלילי, אשר שירת שירות מילואים, נשוי בשנית ואב לארבעה, ובהם ילד החולה בסכרת נעורים.

צוין כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו מהרגע הראשון, הודה, הביע חרטה אמיתית וכנה, וחסך בזמן שיפוטי.

המעשה אותו ביצע הנאשם נעשה ללא תכנון מקדים ובאופן חד פעמי, בשנת 2017, כשברקע למעשה מצב כלכלי קשה, תוך שהנאשם התקשה בתשלום מזונות לילדיו, ודאג למימון התרופות לבנו.

צוין כי הנאשם החזיר את מלוא הסכום לחברה, כך שהנזק לחברה רופא ועוצמת הפגיעה באינטרס הציבורי פחתה. כן נטען כי הנאשם ויתר על מרבית זכויותיו הסוציאליות.

שליחת הנאשם למאסר, ולו בעבודות שירות, תפגע במטה לחמו, שעה שנוכח מגפת הקורונה ספק אם לאחר מכן יצליח לחזור למעגל העבודה.

מתוך הכרה במדיניות הענישה, לא ביקש ב"כ הנאשם להורות על ביטול ההרשעה, ותוך הפנייה לפסיקה עתר לאפשר לנאשם להמשיך לפעול באופן יצרני ותורם לחברה, ולהשית עליו מאסר מותנה, ולכל היותר גם של"צ.

הנאשם, בדברו האחרון, הבהיר כי הוא לוקח אחריות על מעשהו ומכה על חטא. לדבריו, הוא עובד כמנהל משלוחים כעת, תחתיו מצויים עובדים, והוא ביקש התחשבות בו גם נוכח הנסיבות המשפחתיות שפורטו לעיל, והשבת תמורת הגניבה לחברה.

דין והכרעה

הנאשם שבפניי ניצל את נגישותו לסחורה ואת האמון שרחש לו מעבדיו, בכך שגנב משטחי סחורה בשווי 53,000 ₪, ומכר אותם לצד ג', בשלשלו לכיסו את התמורה.

הגם שהנאשם ביצע מעשה שלכאורה אינו מתוכנן, והוא חד פעמי, הרי שלא ניתן להתעלם מגובה הסכום אותו גנב, כמו גם מכך שהוא מצא, לכאורה בקלות, רוכש עבור כמות הסחורה הגדולה אותה גנב, וידע לאן לנסוע ומתי, על מנת למכור את הרכוש הגנוב.

יוזכר כי לצד העבירה של גניבה בידי עובד קבע המחוקק עונש מאסר בן 7 שנים, אשר יש בו כדי לבטא את חומרת

המעשה וסלידת המחוקק מהתנהגות זו. מאפייניה היחודיים של העבירה באו לידי ביטוי בפסיקת בתי המשפט, אשר הבהירה כי העבירה נושאת יסוד של פגיעה באמון, לצד הפגיעה ברכושו של האחר הנגרמת בכל מעשה גניבה.

הוטעם כי עובד חייב חובת נאמנות למעסיקו, וכי למעסיק קל להתגונן מפני גנבים "מן החוץ", שעה שההתגוננות מפני גנבים מבית קשה יותר, ואף פוגעת במרקם היחסים שבין עובד למעסיקו.

כן עמדה הפסיקה על כך שכלל, לעובדים נגישות לרכוש מעסיקיהם, וקל להם באופן יחסי לבצע את העבירה הנדונה.

בהתאם לסעיף 40ג(א) בחוק, מתחם העונש ההולם נקבע בהתאם לעיקרון ההלימה, תוך התחשבות בערך חברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.

בחינת מדיניות הענישה מלמדת כי ככלל הושתו במקרים דומים, כאשר שווי הגניבה היה קרוב לשווי הגניבה הנדונה בפניי, עונשי מאסר - לריצוי בדרך של עבודות שירות או במאסר ממש:

ברע"פ 3153/10 **שבתשילי נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 29.4.10 (פורסם בנבו) דחה בית המשפט העליון את בקשת המבקש, אשר גנב ממעבידו ב-3 הזדמנויות, סכום כולל של כ-2000 \$. המבקש נידון בבית משפט השלום למאסר על תנאי, ובערעור המדינה לבית המשפט המחוזי הוחמר עונשו והוא נידון ל-8 חודשי מאסר בפועל ולקנס.

ברע"פ 3315/10 **מקסים גרינקו נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 27.5.10 (פורסם בנבו) דובר במבקש שגנב ממקום עבודתו כ- 93,000 ₪. בבית משפט השלום נגזרו על המערער 7 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי החמיר עונשו והעמידו על 12 חודשי מאסר, ובקשת רשות הערעור נדחתה.

ברע"פ 5540/15 **גלוריה גאוני נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 24.8.15 (פורסם בנבו) נדחתה בקשת המבקשת, אשר הודתה בביצוע עבירות של גניבה בידי עובד, זיוף מסמך בכוונה לקבל באמצעותו דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף וקבלת דבר בנסיבות מחמירות. המבקשת, עובדת משק בית, בת 53, אלמנה ואם ל-7, גנבה שיקים ובאמצעותם רכשה מצרכים ושירותים בסך כולל של כ- 105,000 ₪. נקבע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר, והושתו עליה 8 חודשי מאסר בפועל, חרף המלצת שירות המבחן להטיל עליה צו מבחן.

ברע"פ 2709/10 **אבו עייש נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 13.4.10 (פורסם בנבו) נדחתה בקשת רשות ערעור של רוקח שהורשע בעבירה של גניבה בידי עובד, בכך שגנב תרופות ומכר אותן תמורת כ-3700 ₪. בהזדמנות נוספת גנב 50 תרופות ומכר אותן תמורת 4,666 ₪. על המבקש נגזרו 5 חודשי עבודות שירות, מאסר מותנה וקנס, חרף המלצת שירות המבחן לבטל את הרשעתו ולהשית עליו של"צ.

בע"פ (מחוזי מרכז) 19358-12-18 **בנימין נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 12.2.19 (לא פורסם), הודה המערער בגניבה בידי עובד, שעה שגנב בהזדמנויות שונות סכום המצטבר ל-35,000 ₪ מכספי חנות אותה ניהל. נקבע מתחם ענישה

הנע בין 6 ל - 18 חודשי מאסר, ונגזרו על המערער 6 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד מע"ת וקנס. גם באותו ענין מדובר היה באדם נורמטיבי, נעדר עבר פלילי, אשר השיב את סכום הגניבה, ובנו אובחן כסובל מלקות מורכבת. אף בעניינו הוגש תסקיר חיובי, וחרף זאת נדחה הערעור ואושר מתחם הענישה.

בע"פ (מחוזי ת"א) 20466-10-14 **אילטוב נ' מדינת ישראל**, ניתן ביום 25.2.15 (פורסם בנבו) - קיבל בית המשפט המחוזי ערעורו של נאשם על חומרת עונשו, לאחר שבית משפט השלום הטיל עליו 6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות בגין גניבת סך מצטבר של כ-10,000 ₪ ממעסיקו בהזדמנויות שונות במשך מספר חודשים. בית המשפט המחוזי קבע כי הענישה בגין עבירה זו חייבת לכלול רכיב של מאסר, אולם בשל נסיבות חייו הקשות של הנאשם, לצד כבדת הדרך המשמעותית אשר ביצע לשיקום חייו - העמיד את עונשו על 4 חודשים בלבד.

מקרים נוספים אשר הוצגו בפניי על ידי ההגנה אינם מאפשרים לגזור גזירה שווה למקרה דנן, שכן בחלקם הואשמו הנאשמים בביצוע עבירה של גניבה ולא בגניבה בידי עובד, באופן המשליך מטבע הדברים על מדיניות הענישה (ת"פ (שלום קרית גת) 45818-03-12, **מדינת ישראל נ' אברמוביץ ואח'**, ניתן ביום 14.7.15 (פורסם בנבו)). במקרה אחר נידון הנאשם לצו מבחן (ת"פ (שלום ירושלים) 379-01-18, **מדינת ישראל נ' אבי אדרי**, ניתן ביום 15.7.19 (פורסם בנבו)). במקרה נוסף ייחס בית המשפט חשיבות להליך של צדק מאחה שהתנהל בין הצדדים (עפ"ג (מחוזי חיפה) 40674-04-13, **מדינת ישראל נ' קטש ואח'**, ניתן ביום 11.7.13 (פורסם בנבו)), ועוד.

בנסיבות אלו, ולאחר שנדרשתי למכלול השיקולים הרלבנטיים, ייקבע המתחם כנע בין 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, ל-10 חודשי מאסר, לצד ענישה נוספת.

לא מצאתי כי קיימים שיקולים המצדיקים סטייה מהמתחם לחומרה או לקולה.

אשר לשאלת ביטול ההרשעה, יאמר כי בדיון לא עתר ב"כ הנאשם לאימוץ המלצת שירות המבחן בסוגיה זו, משביטול הרשעה יעשה במקרים חריגים בלבד, ומשעסקין בנאשם העובד לאורך שנים כעצמאי, ולא נמצאה פגיעה קונקרטית בעתידו ככל שתיוותר ההרשעה על כנה.

הענישה היא לעולם אינדיבידואלית, וגזירת הדין לעולם מורכבת, ביתר שאת כשעסקין באדם נורמטיבי אשר חטא באופן חד פעמי.

בגדרי המתחם יש להתחשב בקבלת האחריות על ידי הנאשם, ובתשלום מלוא סכום הנזק על פי "ערך השוק" עם גילוי המעשה, כך שבסופו של יום לא נגרם לחברה נזק כלכלי.

מטיעוני הצדדים ומתסקיר שירות המבחן עלו הנסיבות אשר הביאו את הנאשם לביצוע המעשה, ועיקרם במצבו הכלכלי המורכב ובאי הפעלת שיקול דעת.

בסופו של יום, והגם שכאמור עסקינן במעשה חד פעמי, הרי שגניבת סחורה בערך של כ-53,000 ₪, בידי עובד ממעסיקו, היא מעשה המחייב ענישה ממשית בצידו, חרף הנסיבות המקלות שנימנו לעיל.

נוכח מכלול השיקולים לקולא, אני מוצאת למקם את הנאשם ברף התחתון של המתחם אותו קבעתי, ולפיכך משיתה עליו את העונשים הבאים:

א. 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בהתאם לחוות דעת הממונה.

ב. 5 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, לבל יעבור עבירת רכוש.

נוכח מכלול הנסיבות, לא מצאתי להשית על הנאשם גם קנס.

הנאשם יתייצב לריצוי עונשו במשרדי הממונה על עבודות השירות במחוז מרכז ביום 27.6.21 בשעה 08:00.

העתק גזר הדין יישלח לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור כדין.

ניתן היום, כ"ו ניסן תשפ"א, 08 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.